

Karl Max Rasmussen: Jeg takker for svaret. Jeg havde for øvrigt ventet, at det ville blive sådan omtrent, som det blev, men jeg kan jo så håbe, at hvor det sidste år ikke var muligt for kommunerne at lave om på de planer, der var lagt, fordi loven blev vedtaget meget sent, vil man i år udnytte de muligheder, der er, hvor der er de tilstrækkelige lokaler til det.

Hvad angår fremtiden i øvrigt, blev spørgsmålet faktisk stillet for at henlede opmærksomheden på, at der er et problem dér, og at vi meget nødig skulle komme ud for et forslag til timeplan, som bevarede det nuværende lave antal gymnastiktimer.

Undervisningsministeren (Helge Larsen): Til hr. Karl Max Rasmussens sidste bemærkninger vil jeg gerne oplyse, at undervisningsministeriet har modtaget adskillige henvendelser netop om dette spørgsmål, og at vi har gjort læseplanudvalget opmærksom på det, ligesom jeg ved, at det indgår i de drøftelser, man har med henblik på en kommende normaltimeplan, uden at jeg naturligvis derfor kan sige noget om, hvordan resultatet måtte blive.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Johan Nielsen** til statsministeren:

„Finder ministeren det rimeligt og menneskelig forsvarligt, at statshospitalet i Thorshavn rammes af regeringens spareforanstaltninger?“

Johan Nielsen: Da man i sin tid i dette høje ting vedtog at bygge et statshospital på Færøerne, blev loven modtaget med stor begejstring af alle færinger. Vi havde i mange år følt det som noget af en uretfærdighed at skulle sende alle vore åndssvage og sindslidende til Danmark. For manges vedkommende blev det en afsked for livet. Jeg er sikker på, at alle rettænkende mennesker vil give mig ret i, at det forhøjer tragedien for de pårørende at vide, at deres syge slægtninge er nødt til at opholde sig så langt borte, omgivet af mennesker, der i mange tilfælde taler et sprog, som de dårligt nok forstår, hvilket jo også i allerhøjeste grad vanskeliggør behandlingen af patienterne.

Derfor kom det som et lyn fra en klar himmel, at statshospitalet i Thorshavn, som

ifølge den oprindelige plan skulle stå færdigt i finansåret 1974-75, var blevet ramt af regeringens spareforanstaltninger, så opførelsen af 3. og 4. byggeafsnit er standset, udsat til efter den 1. april 1975.

Jeg ved, at Færøernes landsstyre har kontaktet statsministeren, som jo er Færøernes minister, så jeg skal ikke her komme nærmere ind på følgerne af byggestopet. Jeg skal kun lige understrege, at indirekte rammer det statshospitalet langt hårdere, end man tilsyneladende ved, idet det vil være umuligt at få læger til hospitalet, hvis man ikke har boliger til dem, og opførelsen af boliger bliver jo ramt af byggestopet.

Jeg har ved tidligere lejligheder takket statsministeren for hans store interesse og velvilje for Færøerne, og det vil jeg blive ved med at gøre, men på baggrund af det, som jeg her har nævnt, bliver jeg nødt til at stille mit spørgsmål til statsministeren.

Statsministeren (Hilmar Bavninggaard): Jeg vil gerne sige til hr. Johan Nielsen, at det er med beklagelse, regeringen af hensyn til den økonomiske udvikling har set sig nødsaget til at foretage de begrænsninger, der fremgår af spareplanen for efteråret 1970; det gælder også den foreslåede udsættelse af opførelsen af de sidste etaper af statshospitalet i Thorshavn.

I regeringens overvejelser med hensyn til dette projekt er det indgået, at færdiggørelsen af det byggeri, som er i gang, og som ventes afsluttet inden for de nærmeste år, betyder en sengedækning for sindslidende og åndssvage patienter, der er næsten dobbelt så høj som hernede. Endvidere har man taget i betragtning, at man inden for det hidtil gennemførte byggeris rammer ved en beskeden ombygning kan øge sengedækningen, samt at det vil være muligt at intensivere den ambulante behandling i Thorshavn og muligvis også i Klaksvig og Tverå. Endelig skulle det vel være muligt at skaffe plads til det nødvendige revalideringsarbejde.

Det siger sig selv, at disse opgaver vil finde en bedre løsning, når statshospitalet til sin tid kan færdiggøres, men jeg mener, at regeringen forud for sin beslutning, der som så mange af de andre beslutninger har været ganske svær at træffe, har inddraget alle rimelige menneskelige hensyn i vore overvejelser. Det er altid vanskeligt at